

Peter Mhagama: A Serengeti földje

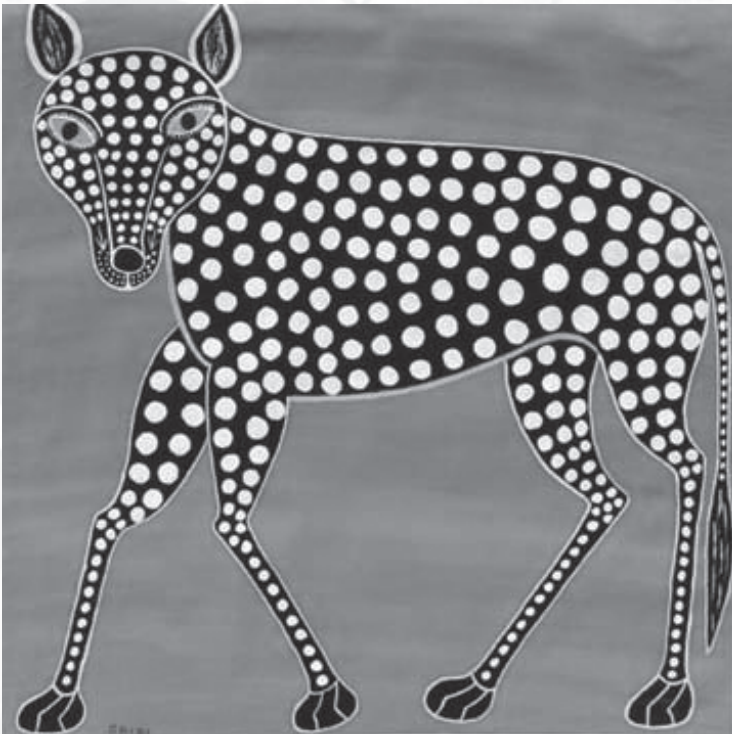
A szöveget gondozta: T. Horváth Attila

1. rész

Az oroszlánkirály, a majom és a hiéna

Egyszer volt, hol nem volt, a távoli messzeségben, az afrikai kontinens keleti részén, a Kilimandzsáró hegy közelében volt egy szép zöld mező, Serengetinek hívták. Ezen a földön sok különböző állat lakott, és királyuk az oroszlán volt.

Minden állat barátságban és egyetértésben élt egymással. A majom és a hiéna voltak a legjobb barátai az oroszlánnak. A majom okos és bölcs volt, néha ravasz is, de a hiéna csirkefogó és gonosz.

Az állatok többsége szerette a majmot, egyesek közülük gyakran mentek hozzá tanácsot kérni. A hiéna persze ettől féltékeny lett, mert rosszul esett neki, hogy a majmot jobban szerették az állatok, mint őt.

A hiéna ezért úgy gondolta, hogy rossz dolgokat kezd el terjeszteni a majomról, hogy az állatok ellenszenvet érezzenek iránta. A hiéna gonosz terve nem járt sikerrel, mert az állatok továbbra is szerették és kedvelték a majmot.

Eliött az idő, amikor a Serengeti földjére rézgóta nem esett eső. Nagy hőség volt, a folyók és tavak kiszáradtak, a víz nem volt elég. Néhány állat pedig el is pusztult a szomjúságtól.

Az oroszán minden állatot összehívott egy sürgős megbeszélésre. Amikor az állatok már összegyűltek, akkor az állatok királya ekképpen szólt:

- A forróság és az eső hiánya miatt a földjeink teljesen kiszáradtak. Valamit muszáj csinálnunk, mert különben el fogunk pusztulni mindannyian egytől-egyig! Ha itt most valakinek van valamilyen jó ötlete, hogy leküzdjük a vízhiányt, tudassa velünk! A majom felállt és azt mondta:

- Felséges királyom, nekem van egy ötletem.

A király megkérdezte:

- Milyen ötleted van majom?

A majom így válaszolt:

- Mindnyájunknak közösen kellene ásni egy mély kútat!

Az oroszlán nagyon boldog volt és azt mondta:

- Majom, igazad van, te nagyon okos vagy. Mindenki kezdjen el ásni egy nagy kútat! Zsiráf, te leszel a munkafelügyelő.

A zsiráf elkezdte a munkáját, és gondoskodott arról, hogy minden állat mindennap részt vegyen a munkában.

De miközben a kút ásásának a munkálataival előrehaladtak, a zsiráf kiderítette, hogy a hiéna nem volt jelen az ásásnál egyszer sem. A zsiráf persze tudta, hogy a hiéna a majommal együtt az egyik legjobb barátja a királynak, de azt is tudta, hogy a király saját maga parancsolta meg, azt, hogy a Serengeti összes állatának részt kell vennie a közös kút ásásában. A zsiráf tehát elment megkeresni a hiénát és mondta neki, hogy jöjjön dolgozni úgy, ahogyan a többiek.

A hiéna nem figyelt a zsiráfra, és továbbra sem volt hajlandó dolgozni, a zsiráf pedig elment a királyhoz és jelentette ezt. Amikor a király meghallotta a hírt, hogy a hiéna nem akar dolgozni, nagyon mérges lett, hiába volt a legjobb barátja.

A király elküldte két őrét, a leopárdot és a zebrát, hogy keressék meg a hiénát és vigyék a színe elé.

A leopárd és a zebra elhozta a hiénát a király elé.

Az oroszlánkirály azt kérdezte:

- Hiéna, te miért nem ásod a kútat a többiekkel együtt?

A hiéna azt felelte:

- Királyom! Ne haragudj, én nem szeretem a kemény munkát, különben is éppen elég sok állat van ahhoz, hogy nekünk dolgozzanak.

A király erre így szólt:

- Hiéna, egyedül én vagyok a király és neked ugyanúgy muszáj dolgoznod, mint a többieknek.

Mire a hiéna azt kérdezte:

- És ha nem akarok dolgozni?

A király erre azt felelte:

- Akkor nem kapsz majd vizet, ha elkészül a kút...

Erre a hiéna:

- Jól van! Akkor majd nem fogok vizet használni a kutatokból!

A munka befejeztével lett egy óriási kút, amely tele volt vízzel. A király nagyon boldog volt, és gratulált minden állatnak, aki részt vett a kút ásásában.

A király így szólt:

- Mindenki használhatja a vizet, csak a hiéna nem, mert ő nem dolgozott. Minden állat boldog volt, hogy végre lett vizük, de a hiéna, mivel nem dolgozott, nem ihatott vizet a kútból.

A hiéna ravasz és gonosz állat volt, és mivel nem volt a környéken másik hely, ahonnan vizet hozhatott volna, így egy tervet eszelt ki, hogy vízhez jusson. Elhatározta, hogy éjjel, amikor a többi állat alszik, odaoson a kúthoz és vizet fog lopni.

Éjszaka így is történt, csendben odalopódzott a kúthoz és ivott a vízből, sőt még a kulcsát is meg tudta tölteni. De a hiéna nem gondolt arra, hogy van egy állat, amelyik éjszaka nem alszik, ő a bagoly, aki mindent látott!

A bagoly reggel minden állatnak elmesélte, hogy mit tett a hiéna a múlt éjjel. Az állatok nagyon mérgesek lettek a hiénára, aki már másodszorra szegte meg a király parancsát, és együtt vonultak a király elé, hogy kifejezzék elégedetlenségüket.

A bölcs király nyugodtan fogadta a hírt. Számított erre, tudta, hogy a hiéna a ravaszágával úgymint vizet szerez magának.

Ezért kiadta a következő parancsot:

- Minden nap és éjszaka két-két erős állat őrizze a kutat, és ha a hiéna feltűnik, kapják el! A leopárd és a zebra lesz a felelős, hogy melyik állat őrizze a kutat minden nap. A bivaly és a gepárd lesz az első őr!

Az összes állat örült a király döntésének.

Amikor a hiéna szomjas volt, elment a kúthoz és látta az öröket. Gyorsan megfordult, hazament és teleöltötte a nagy bőr kulcsát mézzel, majd hozzákevert nagyon erős bort is. Utána visszament a kúthoz és elkezdett hangosan énekelni:

Édes mézet viszek

Viszem a nagymamámnak

Mivel a bivaly és a gepárd egész álló nap őrizték a kutat, nagyon meglepődtek. Amikor meghallották a hiéna énekét, nagyon mekkívánták a mézet.

A bivaly így szólt:

- Hiéna, kérlek, adj nekünk a mézből mert nagyon éhesek vagyunk.

Felelt a hiéna:

- Nem adhatok, mert a nagymamámnak viszem.

A gepárd mérges lett és ő azt mondta:

- Ha nem adod ide a mézet, elfogunk, és a király elé viszünk és azt mondjuk, hogy vizet akartál lopni!

A hiéna látta, hogy az őrök éhesek és ezt felelte:

- Nem adhatom oda az összes mézet, de ha kapok egy kulacs vizet, megkóstolhatjátok.

A bivaly és a gepárd félt a király haragjától, de nagyon éhesek voltak.

A bivaly ezért így válaszolt:

- Nem adhatunk a kulacsodba vizet, de a kóstolóért ihatsz a kútból.

A hiéna beleegyezett és megkínálta az őröket az édes mézes borral. A két erős állat megitta mézes bort és kisvártatva elaludt. A hiéna közben teletöltötte a kulacsát vízzel.

Az állatok királya éktelen haragra gerjedt, amikor megtudta, hogy a hiéna csirkefogósága miatt minden állatot becsapott. Az oroszlánnak nem volt több ötlete, hogy hogyan lehetne tetten érni a hiénát víztolvajlás közben, hogy meg lehessen büntetni. A király bölcs volt, tudta, hogy a helyszínen kell elfogni a tolvajt a bizonyítékokkal együtt.

Amikor gondolkodott, eljött hozzá barátja a majom, hogy segítsen a hiéna megbüntetésében.

- Felséges királyom! Nekem van egy ötletem arra, hogy hogyan érjük tetten azt a víztolvajt! Csak arra kérek, hogy én őrizhessem a kutat!

A király megörült és beleegyezett a tervbe, megparancsolta a leopárdnak és a zebrának, hogy másnapra a majmot jelöljék ki a kút őrzésére.

A majom ezután hazament és kikészített egy hosszú és erős kötelet, majd elment megkeresni a békát. A béka otthon volt és a majom megkérte őt, hogy segítsen elfogni a hiénát. A béka elkerekedett szemmel, hitetlenkedve nézett a majomra.

- Én segítek elfogni a hiénát? – kérdezte – Hiszen én akkora vagyok, mint a hiéna orra!

- Nyugodj meg béka barátom! Többet ésszel, mint erővel! – nyugtatta meg a majom a békát, majd így folytatta:

- Te vagy a legjobb úszó közöttünk és te tudsz a víz alatt maradni a leghosszabb ideig. A hosszú kötél végét leviszed a kút mélyére és hozzákötöd egy nagy kőhöz. A másik végét a kezeden fogod, és a víz alatt várod, hogy megérkezzen a hiéna. Amikor a hiéna a vízbe meríti a kulacsát, hogy vizet lopjon, te gyorsan a mancsára kötöd a kötél másik végét, a hiéna pedig nem tud majd elfutni, mert a nehéz követ nem tudja felhúzni a kútból. Én egy bokor mögül figyelek, és amikor a hiéna csapdába esik, szólok a leopárdnak és a zebrának, elfogjuk a hiénát és a király elé viszzük.

A béka beleegyezett a tervbe, mert ő is segíteni szeretett volna a többieknek.

Másnap reggel a majom és a béka kimentek a kúthoz, és mindent úgy csináltak, ahogyan megbeszélték. A majom a bokor mögött állt, a béka pedig kezében a kötéllel várakozott a víz alatt. A hiéna persze ugyanúgy jött a kúthoz, mint előző nap, és énekelni kezdte a dalát:

Édes mézet viszek
Viszem a nagymamámnak.

A béka a víz alatt nem hallotta az éneket, a majom pedig megbújt a bokor mögött. A hiéna meglepődött, hogy senki nem jött elé, hogy megnézzék, ki énekel. Ezért még hangosabban kezdett el énekelni:

Édes mézet viszek,
Viszek a nagymamámnak.

Ekkor sem figyelt fel senki a dalra, ezért a hiéna gyanakvóan nézet körbe, hátha elbújt a kút őrsége. Amikor látta, hogy nincs ott senki, nagyon megrökönyt, hogy megtöltheti a kulcsát vízzel.

A hiéna kényelmesen ivott a vízből, és teletöltötte a kulcsát. A vízből a béka látta, hogy hogyan issza a hiéna a vizet, gyorsan közelebb úszott és megkötötte a kezét, majd kiugrott a vízből. A hiéna megpróbálta kihúzni a kezét, hogy elfusson, de nem tudta, mert a kötél másik végén volt a nagy kő, így nem tudott elmenekülni. A majom elfutott, hogy elmondja az oroszlánkirálynak és a többi állatnak, hogy jönjenek és nézzék meg a hiénát, akit tetten értek.

A király és az állatok jöttek, hogy megnézzék a gonosz hiénát, akit a majomnak és a békának sikerült elkapnia. Az oroszlán és a többi állat is nagyon boldog volt. A király gratulált nekik az okos és ötletes munkájukhoz.

Az oroszlán megkérdezte az állatokat:

- Mit akartok, milyen büntetést adjak a hiénának a vízlopásért?

Az állatok kórusban kiabálták:

- Nem akarjuk, hogy a hiéna továbbra is itt éljen, menjen máshová! Éljen ott, ahonnan már nem képes a mi vizünket lopni.

Miközben a király a hallottakon gondolkodott, felállt a majom, mert nem tetszett neki a többi állat döntése, és ezt mondta:

- Felséges királyom! A hiéna is ennek a földnek a szülőtte, mint mi mindannyian, ezért itt kell, hogy éljen velünk együtt. De meg kell őt büntetnünk és én azt javaslom, hogy a hiéna művelje meg a kút körüli földet, és csináljon ott egy szép kertet! A király meghallgatta a majmot, majd gondolkozott és így szólt:

- Igazad van, a hiénának is joga van itt élni velünk!

Így hát a hiénának a kút körül kellett dolgoznia. Szép kertet készített, amely tele volt zöldséggel és gyümölcssel, ami mindenkinek jutott bőven. A király meg is dicsérte a hiénát, pedig büntetés alatt volt.

Egy év elteltével az eső újra el kezdett esni és a folyók és a tavak újra megteltek vízzel. Minden kiszöszdült és az állatoknak újra sok eledelük lett. Az élet visszatért a régi kerékvágásba, a király és alattvalói boldogan éltek, mert látták, hogy túljutottak a nehézségeken.

A hiéna büntetése is véget ért, mert már nem kellett művelnie a kertet, így együtt ünnepelhetett a többi állattal.

VÉGE